

Arrest

nr. 200 590 van 1 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 18 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Gambiaanse nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 22 juni 1999 in Faji Kunda, alwaar u ook opgroeit in de familie-compound. U wordt grootgebracht door uw oom M.D.. Uw vader K.D. en moeder M.J. verblijven in Sierra Leone, alwaar uw vader al lang geleden overlijdt, hier na gaat uw moeder op en af tussen beide landen. De relatie met uw oom verslecht wanneer hij huwt met M.S.. Met deze vrouw krijgt hij twee kinderen, Mo. en L.. Zo beslist uw oom, wanneer u 10 à 11 jaar bent, dat u naar de koranschool moest in het dorp Sutukoba in de Upper River regio. Daar moet u in de bush werken, uw oom doet het voor alsof uw moeder achter deze beslissing zit.

Pas wanneer u daar uit een boom valt, wordt u terug naar Faji Kunda gebracht, uw moeder is dan thuis en zo weet u dat zij nooit bepaald heeft dat u naar dat dorp gestuurd moet worden. Uw moeder is ziek en overlijdt in 2011, in Gambia. Wanneer u naar de high school moet, wilt uw oom, hoewel hij een handelaar is, uw studies niet meer betalen. U praat met uw leeftijdsgenoten, een vriend stelt dat u een buitenlandse sponsor moet zoeken, u heeft een vriend, een tiental jaar ouder dan u, R.L., uit de VS. Deze betaalt de eerste zes maanden van het jaar, in Gambia wordt het inschrijvingsgeld per drie maand betaald. Hij besluit u te bezoeken, u heeft Gambia aangeprezen, hij komt een week, in februari 2015, jullie bezoeken een paar plaatsen samen. Uw tante ziet u samen met deze man, omdat buitenlandse mannen die met Gambianen afspreken, gezien worden als homo's, leidt ze af dat u dan ook een homo moet zijn. Haar zoon, licht u in dat ze de politie wilt verwittigen, u besluit het land te verlaten. Via Senegal, Mali, Burkina Faso, Niger en Libië reist u naar Italië, waar u verblijft van september 2015 tot eind januari 2017, wanneer u met hulp van een neef in Milaan verder kunt reizen. Uw vingerafdrukken worden twee maal genomen, eenmaal wanneer u aankomt, op Lampedusa, en eenmaal in Palermo, waar u in een opvangcentrum verblijft. Van in Gambia al is het altijd uw doel geweest om België te bereiken, omdat u weet dat u hier onderwijs zal krijgen. Wanneer u in Gambia bent, bent u nog niet zeker over uw seksualiteit, pas wanneer u in Italië mannen openbaar van mannen ziet houden beseft u dat u homo bent, vanaf dan zoekt u contact met jongens en mannen via de applicatie "KIK". U heeft nog regelmatig contact, telefonisch, met uw oom, om te vragen naar uw broer Y., op die momenten groet u ook uw tante. Jullie bespreken nooit meer wat gebeurd is in Gambia.

U dient geen documenten in om uw asielaanvraag te ondersteunen.

B. Motivering

Het CGVS oordeelt dat u **niet** in aanmerking komt voor internationale bescherming onder de Geneefse Conventie of voor het statuut van subsidiair beschermde omdat u overgaat tot ongelooftwaardige en vage verklaringen. U wordt daar dan ook veelvuldig op gewezen en u krijgt meermaals de kans om een waar inzicht te geven in uw motieven om naar België te komen (voorbeelden: CGVS p. 26, p. 28) maar u grijpt deze doelbewust niet. **Vooreerst kan het CGVS niet anders dan vaststellen dat u informatie over uw eigen persoon probeert achter te houden.** Hiermee verzaakt u aan de medewerkingsplicht, waar u nochtans op gewezen wordt aan het begin van het gehoor (CGVS p. 2). Zo stelt u dat u maar één facebookaccount heeft, wanneer u er naar gevraagd wordt (CGVS p. 5, p. 23), onder de naam S.D.. U blijkt er echter minstens twee te hebben, zo heeft u ook een profiel onder de naam **F.D.** (zie administratief dossier). Dit wilt u dus eerst achterhouden, later, na confrontatie en wanneer het u letterlijk getoond wordt, stelt u dat het gaat om een oud profiel, van voor u naar België gekomen bent en van in Gambia al (CGVS p. 26), dat u nu niet meer gebruikt. Dit kan hoegenaamd niet kloppen, aangezien het gelinkt blijkt aan het Belgisch telefoonnummer dat u tijdens uw gehoor zelf gegeven heeft (CGVS p. 17, p. 24, zie administratief dossier) en aangezien er blijkt dat uw laatste openbare post van 29 juni 2017 dateert en dat uw profiel- en coverfoto in die maand geüpdatet zijn (zie administratief dossier, CGVS p. 23-25). **U blijft echter categoriek ontkennen, zelfs wanneer u op deze feitelijkheden gewezen wordt ontwijkt u de verantwoordelijkheid, dat u dit profiel gebruikt, hoewel u er op gewezen wordt dat hieruit afgeleid kan worden dat u de waarheid wilt achterhouden voor de Belgische overheid en dit uw geloofwaardigheid dus geen goed doet** (CGVS p. 25). Het lijkt tevens alsof u recent, op uw profiel onder de naam S.D., wijzingen aanbracht om een **vermeende homoseksualiteit in de verf te zetten**, zo verandert u uw coverfoto naar "Actua Gay" een week voor het gehoor (zie administratief dossier, CGVS p. 25), enkel omdat u "er van houdt", nochtans gaat het gewoon om een site volgens u, en blijken onder dit profiel, uw likes van foto's waar jongens op staan, pas erg kort voor het gehoor te beginnen, ervoor zijn het vooral meisjes en islamzaken (zie administratief dossier, CGVS p.25). Hier heeft u hoegenaamd geen verklaring voor. Onder uw andere facebook-alias, F.D., zijn er ook veel recente likes, wat ook wijst op het recente gebruik dat u dus wilt ontkennen (CGVS p. 26), en anderzijds hebben deze dan niets met homoseksualiteit te maken, u wordt daar ook op gewezen (CGVS p. 26, zie administratief dossier). In plaats van een verklaring te geven over dit verschil tussen uw beide profielen, wilt u gewoon ontkennen dat u dit profiel nog gebruikt, terwijl dit duidelijk wel het geval is. **Hieruit kan het CGVS vermoeden dat u via uw profiel onder de naam S.D. een beeld wilt ophangen van zichzelf dat niet volledig met de waarheid strookt, het feit dat u duidelijk liegt over het hebben van een ander profiel, onder de naam F.D., bevestigt dit én toont aan dat uw algehele geloofwaardigheid laag te noemen is en geeft al blijk van frauduleuze intenties omtrent uw asielaanvraag.** Het CGVS stelt niet dat het volledig onmogelijk is dat u twee facebookprofielen heeft en op beide een ander online gedrag vertoont, maar het feit dat u dit wilt verbergen toont dan wel weer aan dat u dit met duidelijke intenties doet om een bepaald beeld over zichzelf op te hangen dat niet strookt met de werkelijkheid. Uw algehele ongelooftwaardigheid wordt nog op andere manier bevestigd.

U probeert ook onduidelijkheid te zaaien over uw procedure in Italië, u stelt dat u er niet naar internationale bescherming gevraagd heeft (CGVS p. 4) en dat u naar België wilt komen omdat u, al van in Gambia, weet dat u scholing zal krijgen in België. Nochtans blijkt uit de EURODAC-HIT (zie administratief dossier) dat uw vingerafdrukregistratie in Palermo gepaard gaat met een asielaanvraag. Uw vingerafdruk staat immers geregistreerd onder IT1PA00NLN, uit de COI bij dit dossier gevoegd blijkt duidelijk dat de 1 in deze registratie staat voor een asielprocedure, gestart dus op 3 december 2015. Wanneer u hier op gewezen wordt (CGVS pp. 5-6), antwoordt u ontwijkend dat “ze” jullie behandeld hebben als vluchtelingen, maar dat u besloot daar niet te blijven, u stelt dat u er wel interviews gekregen heeft. Hieruit blijkt dus dat het u niet om internationale bescherming te doen is, maar om het doorreizen naar het Europees land van uw keuze, u stelt dat u naar België wilt, al van in Gambia, omdat u weet dat in België iedereen, onder de achttien naar school moet, dit zoekt u op, op het internet, in Gambia en in Italië (CGVS p. 4, p. 6, p. 19). U wordt dan bevraagd over eventuele problemen in Italië, u stelt dat u er geen heeft, maar in “slechte omstandigheden” gewoond heeft. U stelt dat een vriend van u, Yu.S., beschoten is. Echter, uit de manier waarop u het vertelt, lijkt het eerder alsof u deze informatie van youtube of “Palermo Today” haalt (CGVS p. 7), u stelt ook dat de politie tussen beide gekomen is en dat de jongen naar het ziekenhuis gebracht is, wat er op wijst dat de Italiaanse autoriteiten hun plicht nagekomen zijn. U stelt dat u door dit voorval “het vertrouwen” in Italië verloren bent (CGVS p. 7). Hoewel het CGVS beseft dat er andere socio-economische standaarden gelden voor asielzoekers in Italië, is dit ook zo voor Italianen op zich, en heeft dit niets te maken met internationale bescherming die u er geboden wordt, bovendien, stelt u zelf er opvang te hebben en hulp van vrijwilligers die u de Italiaanse taal aangeleerd hebben (CGVS pp. 3-4), u krijgt er eten (CGVS p. 18), maar niet zoals u wilt, u stelt dat de overheid er niet voor u zorgt zoals hier, omdat u er niet naar school gaat (CGVS p. 18). Echter wijst het CGVS er op dat u op 22 juni 2017 de meerderjarigheid heeft bereikt en dat u dit ook weet (CGVS p. 4). U stelt dat u in Italië niet verteld heeft dat u homoseksueel bent (CGVS p. 18), omdat het niet gevraagd is, maar dat u het wel over dezelfde asielmotieven gehad heeft. Het CGVS merkt bovendien op dat u uw eigen homoseksualiteit ook nergens heeft verklaard bij uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, maar het enkel heeft over een beschuldiging van homoseksualiteit (zie Vragenlijst CGVS punt 5). Wanneer u hier op gewezen wordt (CGVS p. 26), stelt u ook dat er u gezegd wordt dat u dit in het tweede interview moet verklaren, nochtans krijgt u aan het begin van het gehoor op de zetel van het CGVS gevraagd of u al uw asielmotieven kort heeft kunnen aanhalen op de Dienst Vreemdelingenzaken, en antwoordt u hier bevestigend op (CGVS p. 3). Dit alles bevestigt toch, in combinatie met de informatie op uw facebookprofielen, dat dit een recente ingeving blijkt. U stelt tevens, ontwijkend, dat u in Italië nooit een beslissing gekregen heeft (CGVS p. 19). Dit alles wijst er toch op dat u informatie wilt achterhouden, en hoewel het CGVS beseft dat scholing belangrijk voor u kan zijn, is het gebrek hieraan in een ander Europees land, of in uw land van herkomst, op zich geen reden om asiel te krijgen in België. In combinatie met het feit dat u eerst wilt ontkennen dat u een asielaanvraag heeft ingediend in Italië en dat u erna stelt dat u er in slechte omstandigheden leeft, zonder dit ooit concreet te maken voor uw eigen persoon, maar dat er, in tegendeel, blijkt dat u in Italië, onderdak, eten en hulp van vrijwilligers krijgt, wijst dit er op dat u doorreist naar België voor socio-economische doeleinden. Bovendien wijst het feit dat u lid bent van een Italiaanse facebookgroep, onder uw account op uw eigen naam, over verblijfspapieren in Italië (zie administratief dossier), er toch op dat u daar kennis over heeft vergaard, wat u ook bevestigt, maar toch stelt u er geen verblijfspapieren te hebben en gaat u ook deze confrontatie uit de weg (CGVS p. 25-26).

Daarbij komt dat uw vermeende homoseksualiteit op zich ook volledig ongeloofwaardig geacht kan worden. Hoewel het CGVS beseft dat het moeilijk is om een gegeven als menselijke seksualiteit te objectiveren, kan van een asielzoeker die zijn seksualiteit inroept om internationale bescherming te krijgen verwacht worden dat deze overgaat tot eenduidige en aannemelijke verklaringen omtrent deze seksualiteit en het innerlijk beleven er van, iets waar u niet in slaagt. U identificeert zichzelf als homoseksueel (CGVS p. 11) en u ziet zichzelf als 100 procent gay (CGVS p. 21). **Gezien uw jonge leeftijd kan het CGVS net wel verwachten dat u een inkijk kan geven in hoe u zich voelt, aangezien u deze ontdekking zelf recent in de tijd situeert.** U stelt dan ook dat u één jaar geleden of anderhalf jaar geleden beseft heeft dat u homoseksueel bent (CGVS p.15), wanneer u in Italië bent. U stelt tevens dat het om een recente ontdekking gaat (CGVS p. 22). Wanneer u gevraagd wordt hoe u zich dan voelt stelt u dat u zich **goed voelt omdat u het verkiest**, gevraagd naar wat u dan gedacht heeft op het moment van dit zelfbesef stelt u dan weer dat u denkt **dat het beter is, voor u, om een relatie met een man dan met een vrouw te hebben. Dit verkiest u en dat is uw gevoel** (CGVS p. 15). U vertelt het aan uw Gambiaanse vrienden in Italië op de volgende manier; u zegt hen dat u gay **wilt** zijn, omdat u dat verkiest, uw vrienden reageren dat u gek bent maar voor u is het uw leven en doet u wat u wilt (CGVS p. 15). Het CGVS kan dan ook niet anders dan vaststellen dat uw ontdekking dan ook **erg onproblematisch** verloopt, iets waar u ook op gewezen wordt (CGVS p. 21).

U krijgt **uitgebreid de kans om dieper in te gaan op uw gevoelens en uw gedachten bij uw ontdekking**. Gevraagd of u al eerder, in Gambia, gevoelens hieromtrent gehad heeft, stelt u van wel maar dat u bang bent op dat moment om het aan iemand te zeggen (CGVS p. 15), er wordt u gevraagd of u het dan al eerder wist, waarop u de vraag ontwijkt, tot twee maal toe (CGVS p. 16). U stelt uiteindelijk dat u daar al aan uw vrienden stelt geen gevoelens voor meisjes te hebben, en u bevestigt dat u dan al weet gevoelens voor jongens te hebben. **Het verschil met Italië** bestaat erin dat u het in Italië met uw "blote ogen" gezien heeft, dit is voor u **het beseft**. Dat heeft u in uw land immers nooit gezien. Het CGVS beseft dat dit een bevestiging van enige homoseksuele gevoelens kan zijn, u krijgt dan ook de kans hier dieper op in te gaan en te stellen hoe het voor u voelt of wat u denkt wanneer u voor de eerste keer twee mannen samen ziet. Maar ook hier volgt slechts een oppervlakkig antwoord, nadat u de vraag eerst ontwijkt, stelt u dat de datum niet meer weet en u het vaak gezien heeft. De vraag wordt u gespecificeerd, het gaat niet immers om datums maar om uw gevoel bij dit zicht, waarop u stelt "Wat? Ja hoe zij doen, dat" (CGVS p. 16). Dit toont op zich al aan dat u **geen echte link legt tussen voor het eerst, openlijk, met homoseksualiteit geconfronteerd te worden en uw eigen gevoelens, als adolescent die zijn seksualiteit ontdekt, op dat moment**. U stelt dan ook meerdere malen dat u "ervoor" niet gay geweest bent (CGVS p. 14, p. 22, p. 28), wanneer u hier over bevraagd wordt, "ervoor" kan immers niet zo lang geleden zijn gezien u 18 bent, stelt u dat u er zaken over hoort wanneer u 14 à 15 bent, echter, heeft u het steeds over "**ervaring**", in België en Europa, hiermee bedoelt u plaatsen kennen, applicaties gebruiken om homo's te ontmoeten, de wet in België, of homoseksualiteit in levende lijve aanschouwen. Hoewel dit allemaal zaken zijn die iemand kunnen **helpen** in een persoonlijke zoektocht, houdt u het op **externe omstandigheden** voor een intern zelfbeseft, u kan dan ook niet uitleggen wat concreet, gevoelsmatig, het verschil is voor u tussen het al weten in Gambia, maar een beseft in Europa. Wanneer u een derde keer (cf. infra) gevraagd wordt of u zich soms anders voelt (CGVS p. 28), stelt u van wel, door de levensomstandigheden, maar zonder dit te betrekken op uw homoseksualiteit. Zo gaat het uw volledige gehoor om een clichématig idee, dat u dan ook niet verder kan uitspitten, waarbij **u lijkt te denken dat menselijke seksualiteit extern bepaald wordt** en iets is dat gekozen kan worden, zoals hierboven al besproken, blijkt dat u met mannen zijn "verkiest" en u bevestigt ook letterlijk dat het een **keuze** is voor u (CGVS p. 20). Dit blijkt een **idee te zijn dat u mee krijgt van uw vrienden in Gambia**, u hoort mensen immers zeggen dat homo zijn een slechte en egoïstische keuze is, beïnvloed door westerse mannen (CGVS p. 20). Dit is ook uw uitleg waardoor u stelt dat uw tante, M.S. (CGVS p. 9) denkt dat u homoseksueel bent, in Gambia worden Westerse mannen die zonder vrouwelijke partner naar Gambia reizen gezien als homo's die de jongens komen beïnvloeden (CGVS pp. 27-28). **Het feit dat u uw ontdekking dan ook volledig in Europa wilt situeren, lijkt dit idee van een decadente Westerse moraal te bevestigen**. U krijgt de kans om uit te leggen wat u met keuze bedoelt, maar ook hier blijft u erg op de oppervlakte; "Als u zegt dat het een keuze is, hoe bedoelt u? Het is mijn leven, het is mijn keuze Denkt u dan dat u even gemakkelijk kan kiezen om met een meisje te zijn? Met een meisje, nee geen gevoelens Helemaal geen? Nee sinds ik mezelf ken niet nee En er voor? Ja ja, sinds ik het besepte dat ik een man ben (CGVS p. 21)."

U legt ook helemaal geen link tussen de omgeving die u zelf als erg negatief voor homoseksuelen omschrijft en uw eigen persoonlijke ontdekking van die homoseksualiteit. U bent moslim, u stelt dat u de koran volgt en in God gelooft (CGVS p. 17), en u stelt tevens dat de islam tegen homoseksualiteit is, maar u gelooft dit zelf niet (CGVS p. 20). U stelt zelf dat Jammeh een wet door het parlement liet stemmen tegen homoseksualiteit, hierbij legt u uit hoe een wet in Gambia gestemd wordt, u weet dat er mannen vervolgd zijn voor homoseksualiteit in Gambia (CGVS pp. 17-18) en dat de gemeenschap erg tegen homoseksualiteit is (CGVS p. 14, p.20). U stelt dat uw kennis, in Gambia, van het internet komt (CGVS p. 14). Opmerkelijk hierbij is dat u ook hier een ander beeld van zichzelf wilt ophangen, u lijkt eerst uw religiositeit te willen ontcrachten door te stellen dat u enkel moslim bent omdat uw ouders het zijn (CGVS p. 17), echter uit uw facebookprofielen blijkt toch een grote interesse in de islam (zie administratief dossier). Daarbij komt dat u op uw facebookaccount, onder uw eigen naam (zie administratief dossier), Islam- predikers volgt die zich erg negatief hebben uitgelaten hebben omtrent homoseksualiteit (zie administratief dossier), wanneer u hier op gewezen wordt, wilt u dit gewoon uit de weg gaan door te stellen dat u nooit zo'n comments gezien heeft (CGVS pp. 24-25). Bovendien, moet u zelf uit uw land wegvluchten, enkel en alleen door een verdenking van homoseksualiteit (CGVS p. 11-12) omdat een Amerikaanse man, R.L., die uw studies betaalt, u komt bezoeken. Echter, u kan dit alles weer niet op zichzelf betrekken, hoe dit is voor een jongen zoals u kan u niet uitleggen. "Ik probeer het in te beelden, u bent die jongen die op 15 jarige leeftijd Gambia moet verlaten, enkel en alleen omdat mensen denken dat u homo bent, en dan ziet u het voor het eerst in het echt, openlijk, dan moet u toch iets voelen? Ja Kan u het me uitleggen? Ik voel dat als ik een partner heb, dan iemand, dan zou ik zo gelukkig zijn en goed voelen in mijn leven. Dacht u toen iets negatief? Hoe? Nee (CGVS p. 16)" of nog; (CGVS p. 20); "Maar dus weten dat u deel bent van een religie die zegt dat u slecht bent?"

Wat voelt u daarbij? Ik voel niet, nee nee, als ze dat zeggen, maar het geloof is zo gezien, ik zie geen geschriften in islam dat het niet goed is, ik zag het nooit of geloofde het nooit. Ik geloof dat iedereen zijn leven heeft en kan doen wat hij wilt." Uw ontdekking is dan ook, helemaal strijdig met de omgeving, **eenzijdig positief te noemen**, u stelt dat u zich nooit slecht er door voelt en dat u het gewoon aanvaardt, dat er nooit sprake is van enig schuldgevoel (CGVS pp. 21-22). "U bent net 18, dus in feite zit u nog in volle ontdekking van uw seksualiteit, maar hoe voelt dat voor u? Ja het voelt goed Er is natuurlijk het seksuele gedeelte, de aantrekking, maar voelt u zichzelf anders dan de andere jongen? Hoe? Als ik voor iemand kijk, moet de persoon kalm en goed zijn, ik wil geen problemen, ik wil een beter leven en het genieten, en samen zijn met vertrouwen. (CGVS p. 19)" Bovendien "kiest" u, die uit deze erg negatieve omgeving komt, voor homoseksualiteit, gevraagd waarom u het dan kiest, stelt u in de Islam vele zaken slecht zijn, ook "in" een meisje zijn of alcohol drinken, nochtans stelt u zelf dat voor moslims homoseksualiteit een ergere zonde is en dat "zij" denken dat enkel homoseksualiteit slecht is (CGVS p. 21). Naast het feit dat dit een ontwijkend antwoord is, toont het ook al weer aan u geen link met uw eigen beleving kan leggen, u heeft het gewoon over algemene zonden, terwijl u naar een persoonlijke keuze gevraagd wordt. U kan nooit zeggen **hoe u dan anders bent dan andere jongens van uw leeftijd** (CGVS p. 20), want u beschouwt zichzelf niet anders. Dit toont aan dat u er niet over nagedacht heeft, u heeft het er steeds over dat iedereen gelijk is, homoseksueel of niet (CGVS p. 29), wat natuurlijk niet door het CGVS wordt betwist, maar het is een erg abstract en niet op zichzelf betrokken antwoord. U wordt dan ook letterlijk op uw discrepantie gewezen; "Dus u moet uw land, op erg jonge leeftijd, verlaten, enkel en alleen omdat mensen zeggen dat u homo bent, of denken, dan reist u, naar Italië, waar u weer met gambianen woont en u het echt beseft dat u homo bent. Maar het is niet omdat die gambianen niet meer in gambia zijn dat hun mentaliteit direct verandert, dus in feite, bent u altijd rondom mensen die er tegen zijn, maar u zegt enkel dat u zich goed voelt wanneer ik er naar vraag. Ja, dat is een goed punt, rondom mensen die het niet van houden, ik begrijp het niet? Voelde u zichzelf ooit slecht omdat u homo bent? Nee nee nee (CGVS pp. 21-22)."

Als excuus, bij confrontatie, voor uw oppervlakkige verklaringen gebruikt u het feit dat u het gehoor niet in uw eigen taal aflegt, maar in het Engels, echter blijkt u over te kunnen gaan tot abstracte redeneringen op andere vlakken die aantonen dat uw kennis van het Engels zeker en vast goed genoeg is om het tevens over gevoelens te kunnen hebben ; Maar dat kan een hetero ook zeggen of zien? U blijft altijd zo op de oppervlakte Het is de taal, het is niet mijn eigen taal, ik versta u soms, u bedoelt hoe ik het aanvaard, u zei eerder ik heb gevoelens, niet zo, ik weet er veel over, ook, dat ervoor, ik wist er niet veel over, niet veel experience, ik wist er niet veel over, maar sinds europa, en belgië, ik weet veel meer dingen en ervaring dan ervoor. Ik denk dat u wel goed engels kan, u heeft het over gemeenschap en assembly en dat zijn abstracte noties Ja klopt (CGVS p. 22)" Bovendien stelt u zelf te weten wat gevoelens zijn, zoals kwaad zijn, triestig zijn of gelukkig zijn (CGVS p. 28). Pas wanneer u al op mogelijke negatieve gevoelens gewezen wordt, kan u herhalen wat de protection officer u al gezegd heeft. Echter, u kan het, ook dan, amper over negatieve gevoelens hebben, het enige waar u, na vele kansen op kan komen is stress. Echter telkens u gevraagd wordt hierover uit te wijden lukt het ook niet (CGVS p. 23, pp. 29-30), bovendien blijkt u het op een erg volwassen manier te bekijken, namelijk het hebben van een serieuze relatie, terwijl u zelf aangeeft dat Gambiaanse jongens van uw leeftijd daar niet naar op zoek zijn. De eenzaamheid gaat dus eerder hierover, dan over anders zijn, omdat u zich niet kan inbeelden hoe het werkelijk is voor een homoseksuele jongen om op te groeien in uw eigen context. "U weet dat u zich triestig, of kwaad of gelukkig kan voelen? Ja Kan u me dan uitleggen hoe u er happy mee bent, in die negatieve sfeer, in gambia, zelfs in europa, alles is altijd positief voor u, maar alles rondom u was negatief? Dus hoe gaat dat dan? Ja, soms voel ik stress, als ik over mijn familie denk, mijn vader, als ik in de toekomst, iemand van hou, van een goede familie, in belgië dat ik dan met hen als een familie kan zijn, dat denk ik soms. Maar u voelde zich nooit slecht om homo te zijn?Nee nooit, wel soms dat ik eenzaam ben Kan u dat dan uitleggen?Ik heb geen relatie, dus daarom stress soms Wanneer huwen mensen in gambia normaal?De leeftijd?Ja?Hangt er van af, 25 soms ja, 26, soms zelfs 20, maar de meisjes is jonger dan jongens, sommige al 16 ik weet het niet Dus een gambiaanse jongen, op uw leeftijd, kan dus vrij careles zijn over die zaken?Ja ja Maar u niet, u wilt echt een relatie, dus wat is dan anders met de andere jongens? Ik ben in love, iemand die niet in love is, dat, maar we zijn allemaal gelijk, dat zeg ik, ik begrijp niet welk verschil u bedoelt, er zijn er veel. Ok, maar in Gambia, of zelfs gewoon als iemand van Gambia, dan ben je erg anders als homo, iedereen gaat je er voor haten, ik zeg niet dat dat goed is, maar u lijkt die link niet te leggen? Ja, je bent anders omdat je homo bent en ze houden er niet van, je kan niet closer zijn met hen, dan is het probleem. Hoe doet dat u dan voelen? Slecht, we zijn allemaal mensen en gelijk, het geeft me stress. Kan u me uitleggen wat die stress is? De stressJa?Gewoon stress en slecht, en niet gelukkig, want, als je gay bent en niet, dan iedereen is gelijk, als je mij slaagt of niet bij mij wilt zijn, omdat ik homo ben, ik zou dat niet met iemand doen, je bent dit, dus niet closer bij mij, dat niet nee, iedereen is gelijk.

Ok, maar het is altijd erg algemeen, ik zeg niet dat er iets verkeerd is op zich met die attitude die u nu uitlegt, maar u betreft het niet op zichzelf, u zegt eerst enkel dat u zich goed voelt, en pas wanneer ik u er op wijs dat er wel veel redenen zijn om u slecht te voelen, zegt u erg oppervlakkig, stress, maar dat is het. Ja, die stress dat is het slechte, ja ik zeg je, ik voel slecht, als ik stress voel, ik voel niet. Wanneer voelt u dat dan? Ik zei u, als ik bij mensen ben, zoals gambianen die niet van homo's houden, of iemand die homo haat, ja dan heb ik dit leven. (CGVS pp. 28-30) **Het blijkt dan ook duidelijk dat u niet verder raakt dan het inzicht dat een buitenstaander hier op kan hebben.** Hoewel u stelt dat u nu contacten heeft, blijkt dit enkel virtueel, via apps of facebook, te zijn en kan u ook hier amper iets over vertellen (CGVS pp. 23-24). Ook over het eerst, in België, rechtstreeks contact hebben met homoseksuelen, namelijk mensen die in dezelfde situatie als u verkeren, blijft u echter erg op de oppervlakte "Dus die eenzaamheid hoe voelt u zich daar bij? Stress ja natuurlijk Kan u een beetje meer vertellen? Ja stress want, als ik daar ga, ik ga mensen zoals mij ontmoeten, vriendschap, dat is hoe ik het wil, contact met hen, relaties, ik zoek het. Met iemand. Het is niet, als je iemand ziet dat hij gay is of niet, als je in de club of gaybar bent, zoals rainbow, ja dan ga je het weten, kan je communiceren met hen, als hij wil, kunnen we relatie hebben. Maar belangrijk, ik wil hem kennen. Bent u ooit verliefd geweest? Nee nog niet Had u ooit een relatie? Nee Maar iemand die geen homo is kan ook naar al die plaatsen waar u het over heeft, ik zeg niet dat homo's er niet gaan, maar ik vraag naar gevoelens en u antwoordt met plaatsen? Mensen die geen homo zijn kunnen dat ook allemaal weten Ok, ja ik weet dat, maar ik geloof dat de mensen daar homo zijn, ik ben nooit op zo'n plaats geweest, de tijd die ik heb in België ken ik die plaatsen, maar ik kende het eerder niet. Dus hoe voelde het dan om daar de eerste keer te gaan? Ik hou er van, ik voel het, ik verkies het. Ik begrijp dat u jong bent, en naar school wilt gaan, maar u heeft het steeds over zaken die u ziet en over oppervlakkige dingen. Als u echt iemand in uw positie, op uw leeftijd, zou zijn, zou u meer moeten kunnen zeggen, alles is zo oppervlakkig? Ok, wat u zegt, ik voel het, ik wil het deel van mijn toekomst is. Ik kwam hier niet om in België gewoon te zijn, wat ik denk is een betere toekomst, ik ben een gay, dus ik wil een relatie hebben in België kan je in de wet trouwen en een kind adopteren, dus dat considereer ik allemaal. Maar dat is een heel volwassen voor iemand die net 18 is, ik zeg niet dat dat erg is, maar dan zou u ook meer over de rest moeten kunnen praten, de wet, en over homo's en kinderen, dat kan u lezen? Ja klopt (CGVS p. 23)" **Hieruit blijkt dat u zelf eigenlijk aangeeft dat u kennis heeft die u vergaard heeft via lezen, en opzoeken, eerder dan iemand bent die daadwerkelijk deze ingewikkelde zoektocht zelf beleefd.** Zo blijkt ook hier, dat u geen link met uw eigen bestaan legt.

Bovendien kunnen uw redenen om Gambia te verlaten ook met een grote korrel zout genomen worden naast het feit dat uw homoseksualiteit ongeloofwaardig is. Zo stelt u dat uw oom M.D., broer van uw vader K.D., u opvoedt omdat uw beide ouders, ook uw moeder M.J. in Sierra Leone verblijven (CGVS pp. 8-9). Uw oom behandelt u slechts sinds hij huwt met uw tante M.S. en betaalt uw high school-opleiding niet (CGVS pp. 9-10) en stuurt u een bepaalde tijd naar een koranschool in Upper River Region, zogenaamd omdat uw moeder dat wilt, u bent dus boos op hem (CGVS pp.13-14). Uw oom weet dat u Gambia verlaat door uw homoseksualiteit (CGVS p. 11). Echter, u heeft contact met uw oom (CGVS p. 5), omdat hij naar voor uw broer Y. zorgt, en wanneer u belt praat u zelfs met zijn vrouw (CGVS p. 11). Het is nochtans deze vrouw die u wilt aangeven aan de politie omdat de Amerikaan, R.L., die uw studies dan betaalt in plaats van uw oom, in Gambia op bezoek is en ze denkt dat hij homoseksueel is (CGVS pp. 11-12). Zij is dus in feite uw vervolger. Bovendien stelt u zelf dat uw oom alles wat uw tante zegt gelooft, dus ook als ze hem zegt dat u homoseksueel bent (CGVS p. 27). U weet zelf echter niet of R.L. zelf wel homoseksueel is, hij vertelt u er wel over (CGVS p. 14) en u kan eigenlijk amper iets over hem vertellen (CGVS p. 12). Bovendien, wanneer u even later opnieuw naar R.L. gevraagd wordt, blijkt u vergeten te zijn wie dit is (CGVS p. 14), toch opmerkelijk gezien hij niet alleen de betaling voor uw studies op zich nam, maar tevens de reden voor uw vertrek uit uw geboorteland is. U weet ook niet of uw tante het effectief aangegeven heeft aan de politie (CGVS p.12). U stelt dat u dit niet kan weten omdat u met niemand contact heeft. Wanneer u er op gewezen wordt dat u zelf stelt contact te hebben met uw oom en zijn vrouw, en gevraagd wordt of u hen er iets over gevraagd heeft dan, antwoordt u niet op de vraag (CGVS p. 12). Daarbij komt nog dat u stelt dat uw neefje Mu., uw steun in het gezin is, en deze u redt door te stellen dat uw tante u gaat aangeven, hoewel deze op dat moment slechts negen of 10 jaar oud is (CGVS p. 27). U kan dan ook niet verklaren waarom u al die jaren nog met uw oom en uw tante praat alsof er niets gebeurd is (CGVS p. 27). **De vaagheid van deze asielmotieven op zich doet ook verdere afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Ter conclusie kan het CGVS stellen dat u over de gehele lijn overgaat tot vage, ongeloofwaardige verklaringen en dat het u niet om internationale bescherming te doen is in België, maar om socio-economische doeleinden, zoals educatie, zelfs wanneer u dit letterlijk gevraagd wordt, antwoordt u, "ja en een betere toekomst" (CGVS p. 28).**

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 18 september 2017 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Aangaande de twee Facebookprofielen geeft verzoeker toe dat hij *"eigenlijk in twee werelden leeft: één waar ze zichzelf kan zijn en één waar ze een ander beeld dient op te hangen van zichzelf als zijn een zeer gelovig islamitische hetero"*. Hij stelt dat hij dit niet durfde vertellen omdat *"de drempel aanvankelijk te groot [was]"*.

Hij stelt dat hij over zijn verblijf in Italië *"dan wel verklaard [mag] hebben dat zij er geen bescherming heeft willen aanvragen, ze vertelt wel over het feit dat zij er haar vingerafdrukken gegeven heeft, er in een centrum verbleven heeft en er geïnterviewd werd"*. Hij benadrukt *"dat het leven in Italië hard was en als voorbeeld geeft zij aan dat zij er niet naar school kon en het voorval van haar vriend die beschoten werd"* en *"dat de sociaal-economische omstandigheden van asielzoekers in Italië niet goed zijn"*.

Waar verzoeker het beleven van homoseksualiteit voorstelt als een "keuze", voert hij aan dat dit *"geensins een indicatie [is] van ondoorleefdheid, doch wel een uiting van de cultuur waaruit zij komt"*. Hij stelt *"Er zijn immers maar twee keuzes: de homoseksualiteit onderdrukken en aldus een relatie met een vrouw aangaan, ook al is er geen sprake van liefdesgevoelens, dan wel ze beleven met gevaar voor eigen leven."* en dat hij in Italië heeft gezien *"dat homoseksualiteit wel degelijk openlijk kan worden beleefd en dat voelde voor haar aan als een bevrijding"*.

Hij benadrukt zijn jonge leeftijd en geeft aan dat *"de seksuele identiteit ontwikkelt zich immers tijdens de puberteit. De verzoekende partij is als 15-jarige in Italië toegekomen. Aldus was er niet veel tijd voor belevenissen of ervaringen in Gambia."* Hij legt uit dat de ontdekking van zijn geaardheid *"grotendeels in Europa plaatsvond, gelet op haar jonge leeftijd"* en dat *"In Gambia werd zij hier reeds van beschuldigd, zonder dat zij ooit haar homoseksualiteit openlijk beleefd had. Het feit dat zij met een westerling opgetrokken had zal wellicht niet de enige reden geweest zijn: wellicht zond zij bepaalde "androgyn" signalen uit die haar omgeving reeds deden twifelen, wat dan bij de minste aanleiding naar boven kwam."*

Volgens verzoeker moet *"de verwerende partij zich misschien eens afvragen of een overtuigde moslim ten onrechte zou claimen "homo" te zijn"* en *"valt [het] echter moeilijk in te zien dat zij -mocht zij zich niet homo voelen- ten onrechte zou claimen het toch te zijn. In dat geval zou de schande wellicht te groot zijn."*

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoeker de e-bestreden beslissing *"te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen"*.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Gambia uit vrees voor problemen omwille van zijn seksuele geaardheid. De Raad hecht echter geen geloof aan het asielaanvraag van verzoeker.

2.3.2. Vooreerst kan worden vastgesteld dat verzoeker geen identiteitsdocumenten, geen enkel reisbescheiden noch andere stukken neerlegt die zijn voorgehouden identiteit, levensloop in Gambia of aflegde reisweg aantonen of er een begin van bewijs kunnen van vormen. Het is dan ook aan verzoeker om zijn asielaanvraag toe te lichten op een wijze dat enigszins zicht biedt op zijn persoon en de omstandigheden die hem ertoe brachten naar Europa te komen. Verzoeker legt echter vage, onpersoonlijke en niet-doorleefde verklaringen af over de bewustwording van zijn seksuele geaardheid (gehoor, p. 11, 15, 21-22), over zijn eerste confrontatie met openlijke homoseksuelen in Italië (gehoor, p. 16) - dat volgens het verzoekschrift nochtans als een "bevrijding" aanvoelde - en over de afkeurende (Gambiaanse en/of religieuze) omgeving (gehoor, p. 14, 17-25, 27-29).

2.3.3. De Raad neemt aan dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident en erg persoonlijk. Echter indien de kandidaat-asielzoeker geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dan stelt ook UNHCR dat de seksuele oriëntatie dient te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35). De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoekende partij minstens doorleefde verklaringen aflegt aangaande haar eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Ook kan sociale aanknopingspunt worden verwacht en dus enige bekendheid worden aangetoond met de situatie van homoseksuelen in haar land van oorsprong en eventueel ook in België. Van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong kan worden verwacht dat hij dit overtuigend aantoont, wat verzoeker heeft nagelaten.

2.3.4. De argumenten in het verzoekschrift dat "de seksuele identiteit ontwikkelt zich immers tijdens de puberteit. De verzoekende partij is als 15-jarige in Italië toegekomen. Aldus was er niet veel tijd voor belevenissen of ervaringen in Gambia.", dat de ontdekking van zijn geaardheid "grotendeels in Europa plaatsvond, gelet op haar jonge leeftijd" en dat "In Gambia werd zij hier reeds van beschuldigd, zonder dat zij ooit haar homoseksualiteit openlijk beleefd had. Het feit dat zij met een westerling opgetrokken had zal wellicht niet de enige reden geweest zijn: wellicht zond zij bepaalde "androgyn" signalen uit die haar omgeving reeds deden twifelen, wat dan bij de minste aanleiding naar boven kwam.", kunnen verzoekers gebrekkige verklaringen over zijn eigen gevoelens, gewaarwordingen en ervaringen niet verschonen, gezien dit niets te maken heeft met Gambia en Italië maar met zijn eigen dagelijkse belevenissen waar deze ook hebben afgespeeld.

Voorts kan worden vastgesteld dat verzoeker vertrok uit zijn land omdat hij als homo werd aanzien door zijn tante wat hem toch wel een bijzondere gevoeligheid voor dit gegeven moet hebben bijgebracht. Dit is niet het geval.

2.3.5. Dat verzoekers beweerde homoseksualiteit niet waarachtig is, blijkt tevens uit de vaststellingen in het administratief dossier omtrent zijn twee Facebookprofielen. Op het profiel dat hij op het Commissariaat-generaal noemde en dat op zijn eigen naam staat, plaatste hij (pas) vlak voor zijn gehoor een coverfoto van "Actua Gay" en gaf hij 'likes' aan foto's van mannen. Op het profiel op naam van F.D. (gelinkt aan verzoekers Belgische telefoonnummer), waarvan hij tijdens zijn gehoor nog beweerde dat het enkel een ongebruikt oud profiel betrof, zijn eveneens recente 'likes' te vinden maar is er geen enkele verwijzing naar zijn homoseksualiteit. De uitleg dienaangaande in het verzoekschrift, dat verzoeker "*eigenlijk in twee werelden leeft: één waar ze zichzelf kan zijn en één waar ze een ander beeld dient op te hangen van zichzelf als zijn een zeer gelovig islamitische hetero*", kan geenszins worden weerhouden, gezien het net het profiel op zijn eigen naam betreft dat uitdrukkelijke en openbare meldingen maakt van zijn homoseksualiteit, wat aldus niet te rijmen valt met zijn beweerde poging zich te willen voordoen als "*een zeer gelovig islamitische hetero*".

2.3.6. Hoe dan ook, zelfs indien geloof zou worden gehecht aan verzoekers beweerde homoseksualiteit, *quod non in casu*,

2.3.7. Voorts kunnen verzoekers verklaringen over de redenen waarom hij door zijn tante als homo wordt aanzien niet overtuigen. Aldus is verzoeker onaannemelijk onwetend over de Amerikaan R.L., nochtans de directe aanleiding van zijn problemen (gehoor, p. 12, 14). Ook kan niet aangenomen worden dat verzoekers neefje Mu. Die toen slechts 9-10 jaar oud was, verzoeker waarschuwde dat zijn tante hem ging aangeven als homo (gehoor, p. 27). Indien dit kind al bekend zou zijn met homoseksualiteit, terwijl verzoeker zelf stelt dat hij hierover niet veel wist vooraleer hij in Italië aankwam, dan nog blijft dit een loutere bewering. Immers verzoeker kan niet aangeven of zijn tante hem effectief aangegeven heeft aan de politie en ondanks zijn veelvuldige contacten met zijn oom en tante, heeft hij tot op heden nagelaten dit te vragen (gehoor, p. 12). Verzoeker toont dan ook niet aan dat zijn vertrek uit zijn land enigszins gesteund is op het vermoeden van homoseksualiteit, te meer hijzelf op dat ogenblik geen enkele aanleiding daartoe had gegeven. Verzoeker heeft bovendien aan dat hij pas in Italië enige een dergelijk besef zou verkregen hebben, wat niet geloofwaardig is nu verzoeker dit niet heeft aangebracht als asielmotief in Italië en ook niet in België bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker stelde enkel dat hij verdacht werd van homoseksualiteit, wat een geheel ander gegeven is maar toch voldoende verwant dat niet kan aangenomen worden dat verzoeker zijn eigen geaardheid niet zou vermelden indien hij inderdaad homo was.

2.3.8. Dat verzoeker in werkelijkheid geen vrees koestert ten aanzien van (zijn familie in) Gambia omwille van zijn beweerde homoseksualiteit wordt bevestigd door zijn verklaringen waaruit blijkt dat hij nog regelmatig contact heeft met zijn oom én met zijn tante - die hem wilde aangeven bij de politie omwille van zijn contacten met R.L. en waardoor verzoeker het land verliet - en dat ze praten alsof er niets gebeurd is (gehoor, p. 5, 11, 27). Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoeker Gambia verliet voor Europa terwijl hij veel eenvoudiger en veiliger naar zijn moeder in Sierra Leone kon gaan.

2.3.9. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielaanbod, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.3.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus.

Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Gambia een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één maart tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK